

AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

**Festa Major
en honor de la
Mare de Déu de la Riera
1988**

**Salutació
Parlament de benvinguda**

Jordi Castanyer
Monjo de Montserrat

Salutació a la Mare de Déu de la Riera

Déu vos guard, Maria!

Amb aquestes paraules amb què us saludà l'àngel per a anunciar-vos l'encarnació del Fill de Déu i que ja d'ençà de petits tenim a flor de llavis us saludem també els borgencs en rebre-us novament a la nostra vila. Déu vos guard, Maria!

Prou sabeu amb quin goig Les Borges del Camp es vesteix de festa i d'agraï ment entorn de la imatge que us representa. Vós que, perquè sou tan estimada arreu de la nostra terra, rebeu mil noms segons cada contrada; aquí, Mare de Déu, us anomenem "Riera". "Estel de l'alba matinera, Miracle cèlic de claror, Mare de Déu de la Riera, sigueu la nostra mitjancera davant de Crist Nostre Senyor.

I qui som nosaltres per donar-vos la benvinguda a Vós, la Mare del nostre Senyor? Més que ser nosaltres els vostres acollidors no som més aviat acollits per Vós? Aquesta es almenys l'experiència que fem quan venim a visitar-vos al vostra santuari i a tantes capelles sembrades arreu. Però avui us acollim a casa, a las nostres places, als nostres carrers, enmig dels nostres camps, de les nostres masies, i voldríem també acollir-vos al cor de cadascú de nosaltres. Perquè notem que la vostra presència ens és Gràcia, que la vostra companyia ens porta la del vostre Fill Jesucrist, que la vostra paraula i el vostra silenci i el vostre somriure ens porten la paraula i la presència d'Aquell que, només Ell, és font de Vida, veritat, joia i pau dels pobles.

Allò que tot acostant-vos a la vila volíem simbolitzar, "vostra figura falaguera que foragita la temor" -és a dir, el mal que ara foragitat davant al bé que sou Vós i sobretot que és el Fill assegut a la vostra falda- volem que esdevingui realitat en les vides de tots els borgencs i en la vida del nostre poble. És ben bé així, Mare de Déu de la Riera! Volem que el nostre poble sigui cada dia més un poble unit en la fe, l'esperança i la caritat -i el perdó, si cal hi arrelhi i hi faci estada-. Per això us ho demanem així mateix en els goigs que us cantem: " Els borgetans la vostra cara mirem tothora embadalits, car sou la nostra dolça Mare, que ena alleu en vostres pits: font d'esperança i fe sencera, de caritat vital llavor".

Aquí, ja ho veieu, hi som tots, homes i dones, joves i ancians, gent més anònima i gent que han rebut responsabilitats públiques; a tots feu-nos oberts en el diàleg, generosos en el servei, fidels a la reina de cada dia. Feu, Mare de Déu de la Riera, que els nostres camps i els nostres arbres continuï n donant els fruits que necessitem, per menjar i per viure. N'estem contents i agraï ts del meravellós que és la natura; però estem preocupats, no us ho podem amagar: no sempre veiem prou reconeguts i valorats els nostres esforços i les nostres suors... fins amb angoixa veiem com baixa el preu de la nostra estimada avellana... Us demanem, doncs, coratge, renovada il· lusió i tenacitat sempre que calgui.

No volem pas pensar només amb nosaltres, vilatans de Les Borges del Camp. Som d'un país que voldríem cada dia millor; manteniu-nos ben arrelat en el seny de casa i net de tota mentida forastera; renoveu en la puresa de l'Evangeli l'antiga Fe de la mil· lenària Catalunya, forceu l'Església catalana a donar un testimoniatge revelador de vida, feu del nostre poble català una comunitat de diàleg i de col· laboració, que el progrés de la feïnera Catalunya estigui arrelat en la justícia, en el respecte i en la pau, deslliureu-nos del desànim i de la indiferència, feu-nos oberts tothora a l'Esperit, que en Vós va engendrar el Crist.

Us he parlat, Santa Maria de la Riera, sentint-me fill de Les Borges del Camp. Prou sabeu que no en sóc. Si de petit, en terres del Gironès i de la Garrotxa, vaig aprendre a estimar-vos amb altres noms -Mare de Déu del Tura, Mare de Déu de les Olletes, Verge de Bell-Ull i de Gràcia, Santa Maria del Collell, Mara de Déu del Àngels, i amb tants d'altres-, ja de més gran em vaucollir com a monjo en aquella vostra casa, casa pairal de tots els catalans, que anomenem Montserrat. És allà on visc i d'allà que avui he vingut. Fa ja alguna anys que en nom vostre, Santa Marie, em toca de rebre-hi, allà a Montserrat, els fills d'aquesta vila, la comunitat cristiana de Les Borges del Camp. Hi vingueren primer a col· locar-hi una majòlica que us recorda a Vós, precisament a Vós, Mare de Déu de la Riera; ho recordeu? Hi havia mig poble; l'altra mig potser s'hi unia d'aquí estant. La col· locàrem en aquell bonic camí que anomenen Els Degotalls; no hi està sola; una cinquantena d'advocacions marianes recorden al pelegrí la veneració que us tenim els catalans, aquella veneració que fa que tingueu mil noms. D'ençà d'aleshores els borgencs no s'estan de tornar cada any a Montserrat; allí s'hi senten un xic com a casa. Avui, doncs, és Montserrat que es fa present a Les Borges del Camp; i amb molt de goig em toca de dur a terme aquesta missió. Us prego, Santa Maria, ara Mare de Déu de la Riera, que no permeteu que Montserrat deixi de ser una llar oberta, un fogar de pietat i de vida cristiana, un esperó per als cristians i per tots els homes i dones del nostre poble; i que els monjos que hi vivim, custòdia del vostre santuari, siguem fidels a la missió que em rebut.

Déu vos guard, Maria! En nom del poble i meu us ho dic. La vostra presència enceta i alegra la nostra Festa Major; que alegri també i doni sentit a les nostres vides al llarg de l'any que s'escolerà fins al setembre vinent. Amb paraules tretes dels goigs a lloança vostra vull acabar dient-vos: "Estel de l'alba riallera, que ens enciseu amb la claror, Mare de Déu de la Riera, sigueu la nostra mitjancera davant de Crist Nostre Senyor".

Pare Jordi Castanyer
Monjo de Montserrat